

H O T Ă R Ă R E A nr.1-54/2022
cu privire la examinarea contestației împotriva hotărârii Colegiului
de disciplină și etică nr.3-58/2021 din 22.12.2021,
adoptată în privința procurorului Xxxx Xxxxx

4 martie 2022

municipiul Chișinău

Examinând contestația Inspecției procurorilor împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică **nr.3-58/2021 din 22.12.2021**, audiind informația prezentată de către domnul Andrei Roșca, Consiliul Superior al Procurorilor –

C O N S T A T Ă :

În perioada de timp 2020 – 2021, în privința procurorului în Procuratura Xxxxxxxx, Xxxx Xxxxx, Inspecția procurorilor a intentat șapte proceduri disciplinare pe faptul comiterii unor pretinse abateri disciplinare în exercitarea atribuțiilor de serviciu, manifestate prin tergiversarea urmăririi penale și/sau îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu în cauzele penale nr.xxxxxxxx, nr.xxxxxxxx, nr.xxxxxxxx, nr.xxxxxxxx, nr.xxxxxxxx, nr.xxxxxxxx și nr.xxxxxxxx.

Temei pentru intentarea procedurilor disciplinare au servit sesizările procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos din xx.xx.2020, xx.xx.2020, xx.xx.2020; ale Procurorului-șef interimar al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Ion Caracuian din xx.xx.2020, xx.xx.2020, xx.xx.2021, precum și sesizarea procurorului pentru misiuni speciale Andrei Pascari din xx.xx.2020.

Potrivit art.45 alin. (1) din Legea nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, Consiliul Superior al Procurorilor a remis sesizările în privința lui Xxxx Xxxxx Inspecției procurorilor, pentru verificare.

Astfel, **în 2020 în adresa Inspecției procurorilor** a fost expediată sesizarea procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, referitor la faptele ce pot constitui abateri disciplinare admise de către procurorul în Procuratura Xxxxxxxx, Xxxx Xxxxx, în cadrul efectuării conducerii urmăririi penale în cauzele penale nr.xxxxxxxx, nr.xxxxxxxx și nr.xxxxxxxx.

La xx.xx.2020 Inspecția procurorilor a înregistrat, conform Regulamentului cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare ale Inspecției procurorilor, sesizarea procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, referitor la faptele ce pot constitui abateri disciplinare admise de către procurorul în Procuratura Xxxxxxxx, Xxxx Xxxxx, în cadrul efectuării/conducerii urmăririi penale în cauzele penale nr.xxxxxxxx și nr.xxxxxxxx.

Sesizarea procurorului-șef interimar al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Ion Caracuian, înregistrată la Inspecția procurorilor pe data **de xx.xx.2020** vizează faptele ce pot constitui abateri disciplinare comise de către procurorul în Procuratura Xxxxxxxx, Xxxx Xxxxx, în cadrul efectuării urmăririi penale în cauza penală nr.xxxxxxxx.

Pe data de **xx.xx.2020** Inspecția procurorilor a înregistrat a treia sesizare a procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, referitor la faptele ce pot constitui abateri disciplinare admise de către procurorul în Procuratura XXXXXXXX, XXXX XXXXX, în cadrul efectuării conducerii urmăririi penale în cauza penală nr.xxxxxxxx.

La xx.xx.2020 în adresa Inspecției procurorilor a fost expediată sesizarea Procurorului pentru misiuni speciale, Andrei Pascari, referitor la faptele ce pot constitui abateri disciplinare admise de către procurorul în Procuratura XXXXXXXX, XXXX XXXXX, în cadrul efectuării urmăririi penale în cauza penală nr.xxxxxxxx.

A doua sesizare a procurorului-șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Ion Caracuan, privitor la faptele ce pot constitui abateri disciplinare comise de către procurorul în Procuratura XXXXXXXX, XXXX XXXXX, în cadrul efectuării urmăririi penale în cauza nr.xxxxxxxx **a fost remisă** Inspecției procurorilor la xx.xx.2020.

Prin sesizarea depusă la Inspecția procurorilor pe data de **xx.xx.2021**, procurorul-șef interimar al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Ion Caracuan, a solicitat tragerea la răspundere disciplinară a procurorului XXXX XXXXX pentru comiterea abaterii disciplinare prevăzută la art. 38 lit. a) din Legea cu privire la Procuratură (*îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu*) în cadrul conducerii urmăririi penale în cauza nr.xxxxxxxx.

Conform Regulamentului cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare ale Inspecției Procurorilor, inspectorii din cadrul Inspecției procurorilor au verificat sesizările enumerate *supra* și, identificând temeuri de tragere la răspundere disciplinară a procurorului XXXX XXXXX, au adoptat deciziile din xx.xx.2020, xx.xx.2020, xx.xx.2020, xx.xx.2020, xx.xx.2021 și xx.xx.2021, privind transmiterea celor șapte cauze disciplinare Colegiului de disciplină și etică pentru examinare.

Inspecția procurorilor a concluzionat că în acțiunile lui XXXX XXXXX sunt întrunite elementele abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit. a), e) din Legea 3/2016, procurorului fiindu-i imputată încălcarea prevederilor art.x alin.(x) lit.x); art. xx, art. xx, art. xx alin.(x) pct.x și x, art.xxx, art.xxx din Codul de procedură penală și a regulilor de conduită profesională stabilite de pct.6.1.1, pct. 6.2.1 și pct.6.2.3 din Codul de etică al procurorilor, aprobat prin Hotărârea Adunării Generale a Procurorilor nr.4 din 27.05.2016.

Prin Dispoziția Președintelui Colegiului de disciplină și etică, Vladislav Guțan, cauzele disciplinare în privința procurorului în Procuratura XXXXXXXX, XXXX XXXXX, au fost conexe într-o singură procedură.

Urmare a examinării cauzei disciplinare în cadrul mai multor ședințe, prin Hotărârea nr. 3-58/21 din 22.12.2021, **Colegiul de disciplină și etică a încetat procedura disciplinară** în privința procurorului XXXX XXXXX, pe motiv că nu a fost comisă o abatere disciplinară.

Nefiind de acord cu hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-58/21 din 22.12.2021, **inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, XXXX XXXX, a contestat-o în termen**, formulând mai multe critici cu referire la decizia adoptată pe caz, solicitând casarea acesteia și adoptarea unei noi hotărâri, cu aplicarea sancțiunii disciplinare în privința procurorului XXXX XXXXX, potrivit art.86 alin.(3) lit. b) din Legea 3/2016.

Potrivit Inspecției, Colegiul și-a motivat hotărârea numai în baza declarațiilor procurorului Xxxx Xxxxx, fără a da o apreciere corespunzătoare materialelor sesizărilor și probelor administrate de Inspecția procurorilor în cadrul verificării acestora.

Chestiuni de fapt

Potrivit sesizării procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, din xx.xx.2020, urmărirea penală în cauza nr.xxxxxxxx a fost pornită la xx.xx.2017 de către organul de urmărire penală al Xxxxx, în baza art. xx din Codul penal, pe faptul abuzului de serviciu manifestat prin concedierea repetată a cet. Xxxx Xxxx de către factorii de decizie ai Primăriei Xxxx în 2014.

Urmărirea penală a durat mai mult de 1 an și 8 luni (xx.xx.2017-xx.xx.2018 - data încetării urmăririi penale) și a fost condusa de:

- în perioada xx.xx.2017-xx.xx.2017 (peste 5 luni) de către procurorul Xxxxxxx Xxxxx;
- în perioada xx.xx.2017-xx.xx.2018 (1 an și 3 luni) de către procurorul Xxxx Xxxxx.

Verificarea materialelor cauzei penale a stabilit comiterea încălcărilor dispozițiilor legale privind asigurarea termenului rezonabil de efectuare a urmăririi penale (art. 20 și 259 din Codul de procedura penală) și privind obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei (art. 19 și 254 din Codul de procedura penală).

Astfel, în toată perioada conducerii urmăririi penale de către procurorul Xxxx Xxxxx (aproximativ 1 an și 3 luni), organul de urmărire penală a efectuat doar două acțiuni procesuale:

-la xx.xx.2017- cercetarea în incinta Judecătoriei Chișinău sediul Centru a actelor din cauza civilă nr. xx (la cererea de chemare în judecată înaintată de către Xxxx Xxxx către Direcția Xxx a Consiliului mun. Chișinău);

-la xx.xx.2017- anexarea copiilor actelor respective la cauză, ca mijloace materiale de probă (documente).

Conform sesizării, procurorul Xxxx Xxxxx nu a reacționat la lăsarea de către organul de urmărire penală a cauzei în nelucrare, admitând tergiversarea acesteia. Prin ordonanțele din xx.xx.2017, xx.xx.2017, xx.xx.2018, xx.xx.2018, xx.xx.2018, procurorul a prelungit formal termenul de urmărire penală, fără a indica acțiunile efectuate anterior și cele planificate a fi efectuate pe parcursul termenului de urmărire penală fixat, motivând necesitatea prelungirii termenului de urmărire penală printr-o expunere simplă: „...se impune efectuarea mai multor acțiuni de urmărire penală, acțiuni realizarea cărora necesită timp suplimentar...”.

Ulterior, prin ordonanța din xx.xx.2018, Xxxx Xxxxx a dispus încetarea urmăririi penale în cauza nr.xxxxxxxx, pe motivul lipsei elementelor infracțiunii.

În motivarea soluției de clasare procurorul a reținut că, „...organul de urmărire penală corect a apreciat lipsa în acțiunile persoanei publice a semnului obligatoriu al laturii obiective „urmare prejudiciabilă” sub formă de daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice și prezența în acțiunile acesteia a elementelor contravenției prevăzută la art. 312 din Codul contravențional -abuzul de putere”.

Controlul a mai stabilit că despre adoptarea acestei soluții nu au fost informate persoanele interesate.

Domnul Adrian Mircos, autorul sesizării, susține că încălcări identice celor descrise mai sus au fost admise de Xxxx Xxxxx și în cauzele penale nr.xxxxxxxx și nr.xxxxxxxx.

În procesul verificării sesizării din xx.xx.2020, depusă de Adrian Mircos, s-a stabilit că, la xx.xx.2012 organul de urmărire penală al Xxxxx a dispus pornirea urmăririi penale în cauza nr.xxxxxxxx în baza art. xx din Codul penal, pe faptul depășirii atribuțiilor de serviciu de persoane cu funcție de răspundere din cadrul Xxxxx, care la xx.xx.2012 au luat la evidență unitatea de transport Xxxx, importată prin contrabandă pe teritoriul Republicii Moldova în anul 2008.

Urmărirea penală a durat 6 ani și 5 luni (xx.xx.2012 - xx.xx.2018) și a fost condusă de procurorul Xxxx Xxxxx.

În procesul verificării materialelor cauzei penale a fost stabilită comiterea încălcărilor dispozițiilor legale privind asigurarea termenului rezonabil de efectuare a urmăririi penale (art. 20 și 259 din Codul de procedură penală) și privind obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei (art. 19 și 254 din Codul de procedură penală):

S-a constatat că dosarul penal a fost lăsat în nelucrare de către organul de urmărire penală al Xxxxxx și procurorul conducător al urmăririi penale Xxxx Xxxxx, care s-a limitat doar la emiterea ordonanțelor șablonate (neargumentate) de prelungire a termenelor urmăririi penale și nu a reacționat la tergiversarea urmăririi penale, contrar prevederilor art. 19 și 254 din Codul de procedură penală.

Ulterior, prin ordonanța din xx.xx.2018, procurorul Xxxx Xxxxx a dispus clasarea procesului penal nr.xxxxxxxx, din motivul lipsei în acțiunile persoanelor publice din cadrul Xxxxxxxx a laturii obiective a infracțiunii prevăzută de art. xx din Codul penal. Despre adoptarea acestei soluții nu a fost informată vreo persoană interesată.

Încalcări identice celor descrise mai sus, au fost admise de Xxxx Xxxxx și în cauza penală **nr. XXXX**, pornită la xx.xx.2015 de către organul de urmărire penală al Xxxxxx, în baza art. xx din Codul penal, privind pretinsele acțiuni ilegale ale avocatului X. Xxxx, admise în vara anului 2010.

În cadrul verificării materialelor cauzei penale a fost stabilită comiterea încălcărilor dispozițiilor legale privind asigurarea termenului rezonabil de efectuare a urmăririi penale (art. 20 și 259 din Codul de procedură penală).

Astfel, în perioada de 1 an și 6 luni, în care conducător al grupului de urmărire penală a fost procurorul Xxxx Xxxxx nu au fost efectuate careva acțiuni de urmărire penală.

Conform raportului Inspecției, îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și încălcarea gravă a legii de către procurorul Xxxx Xxxxx se confirmă prin sesizarea Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, dispozițiile Procurorului General nr. xx din 2019 și nr. xx din 2019; ordonanța privind începerea urmăririi penale, ordonanța de stabilire a competenței, procesul-verbal de audiere a martorului, ordonanța de ridicare a originalelor documentelor primare, procesul-verbal de ridicare din xx.xx.2014, procesul-verbal de cercetare la fața locului (examinarea documentelor) din xx.xx.2018, ordonanțe de prelungire a termenului de

urmărire penală, ordonanțe de prelungire a termenului de urmărire penală, procesul-verbal de audiere a martorului, ordonanța de clasare a cauzei penale:

Din sesizarea procurorului-șef interimar al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Ion Caracurian, înregistrată la xx.xx.2020, Inspekția procurorilor a stabilit că urmărirea penală în cauza nr. xxxxxxxxxa fost începută la xx.xx.2014 de către adjunctul procurorului mun. Chișinău, conform art. xx din Codul penal și trimisă conform competenței la Procuratura xxxxxxxx.

Potrivit ordonanței de începere a urmăririi penale, „în anul 2010, factori de decizie ai XX „Xxxx”, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, au semnat ordine și hotărâri prin care au alocat un sector cu suprafața de x ha [...], pentru construcția caselor individuale de locuit [...].

În rezultatul investigațiilor efectuate, procurorul Xxxx Xxxxx a emis la xx.xx.2014 ordonanța de punere sub învinuire [...], Xxxx Xxxx, incriminându-i săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. xx din Codul penal.

Rechizitoriul cauzei penale nr. xxxxxxxx, de învinuire a cet. Xxxx Xxxx în comiterea infracțiunii prevăzute la art. xx din Codul penal, a fost întocmit de procurorul în Procuratura xxxxxxxx, Xxxx Xxxxx, cauza penală fiind trimisă pentru examinare în fond la Judecătoria Xxxx, mun. Chișinău la data de xx.xx.2014.

Procurorul în Procuratura xxxxxxxx Xxxxx Xxxxx a condus urmărirea penală în acest dosar pe tot parcursul investigării și a reprezentat acuzarea de stat în instanța de fond și cea de apel.

Astfel, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2017 au fost admise apelul avocatului Xxxx Xxxxx și apelul suplimentar al avocatului Xxxx Xxxxx în interesele inculpatului Xxxx Xxxxx și casată integral sentința Judecătoriei Xxxx, mun. Chișinău din xx.xx.2013. Instanța de apel a decis achitarea cet. Xxxx Xxxx de comiterea infracțiunii prevăzută de art. xx din Codul penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii. Colegiul penal a reținut că nici organul de urmărire penală în învinuirea formulată prin rechizitoriu și nici instanța de judecată în sentința pronunțată nu au constatat elementele componenței de infracțiune imputate inculpatului Xxxx Xxxxx.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din xx.xx.2018 a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura xxxxxxxx, Xxxx Xxxxx și de procurorul în Procuratura xxxxxxxx, Xxxxx Xxxxx, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2017, în cauza penală în privința cet. Xxxx Xxxxx, cu menținerea hotărârii atacate.

Inspekția procurorilor a confirmat îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și încălcarea gravă a legii prin sesizarea procurorului-șef interimar al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale Xxxx Xxxx; ordonanțele de punere sub învinuire a cet. xxxxx Xxxxx din xx.xx.2014 și xx.xx.2017; rechizitoriul cauzei penale nr. xxxxxxxx de învinuire a cet. xxxxx Xxxxx în comiterea infracțiunii prevăzută la art. xx din Codul penal; decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2017; decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din xx.xx.2018; hotărârea Guvernului R. Moldova nr. xx din xx.xx.2011 cu privire la eliberarea din funcție a lui Xxxx Xxxxx.

Examinând sesizarea procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale Adrian Mircos din xx.xx.2020, Inspekția

procurorilor a rezumat că procurorul în Procuratura XXXXXXXX, XXXX XXXXX și-a îndeplinit necorespunzător obligațiile de serviciu, a încălcat grav legea la conducerea urmăririi penale în cauza nr. XXXXXXXX, admitând tergiversarea neîntemeiată a urmăririi și lăsarea în nelucrare a urmăririi penale perioade îndelungate.

Inspecția a stabilit că urmărirea penală în cauza nr. XXXXXXXX a fost pornită la xx.xx.2015 de către organul de urmărire penală al XXXXX în baza art. xx din Codul penal, pe faptul spălării banilor în proporții deosebit de mari.

Pe data de xx.xx.2016 la cauza nr. XXXXXXXX a fost conexată cauza nr. XXXXXXXX, în care urmărirea penală a fost începută de către organul de urmărire penală al XXXXX în baza art. xx din Codul penal, pe faptul evaziunii fiscale, care a dus la neachitarea de către SRL, „XXXX” a impozitului în proporții deosebit de mari.

Conducerea urmăririi penale pe caz în perioada xx.xx.2016 - xx.xx.2020 (**3 ani și 3 luni**) a fost efectuată de către procurorul XXXX XXXXX.

Verificarea a stabilit comiterea încălcărilor dispozițiilor legale privind asigurarea termenului rezonabil de efectuare a urmăririi penale (art. 20 și 259 din Codul de procedură penală) și privind obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei (art. 19 și 254 din Codul de procedură penală).

Astfel, în perioada xx.xx.2016-xx.xx.2020 (aproximativ 3 ani și 3 luni), de către organul de urmărire penală au fost efectuate doar *patru acțiuni procesuale*: autorizarea și punerea sub sechestru a mijloacelor bănești identificate pe conturile bancare ale „XXXX” SRL și „XXXX” SRL; examinarea la xx.xx.2020, a actelor ridicate la xx.xx.2015 de la Direcția administrare fiscală XXXXX a Serviciului Fiscal de Stat și anexarea copiilor actelor respective la cauză ca mijloace materiale de probă (documente), precum și solicitarea abia la xx.xx.2020 a opiniei organului competent de control (SFS) privind existența încălcărilor de lege din domeniul fiscal în activitatea „XXXX” SRL și „XXXX” SRL.

Potrivit Inspecției procurorilor, procurorul XXXX XXXXX nu a întreprins măsuri de rigoare, nu a reacționat la lăsarea de către organul de urmărire penală în nelucrare, admitând tergiversarea urmăririi penale. Prin 24 de ordonanțe procurorul a prelungit formal termenul de urmărire penală, fără a indica acțiunile efectuate anterior și cele necesar a fi efectuate pe parcursul termenului de urmărire penală fixat, motivând necesitate prelungirii termenului de urmărire penală printr-o expunere șablonată: „...luând în considerație faptul că termenul urmăririi penale expiră, iar pentru efectuarea acțiunilor planificate este necesar un termen adăugător...”.

Îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și încălcarea gravă a legii de către procurorul XXXX XXXXX se confirmă prin sesizarea Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, ordonanțele privind începerea urmăririi penale, ordonanțele privind conexarea cauzelor penale, ordonanțele privind formarea grupului de urmărire penală, ordonanțele de prelungire a termenului de urmărire penală, scrisoarea de însoțire din xx.xx.2019 nr. xx către DGUP a XXXXX.

Potrivit sesizării din xx.xx.2020, procurorul pentru misiuni speciale, Andrei Pascari, a examinat la indicația Procurorului General plângerile cet. X. XXXX, X. XXXX, privind preținsele acțiuni ilegale, admise de către procurorii în Procuratura XXXXXXXX și ofițerii de investigații din cadrul XXXXX în cadrul efectuării urmăririi penale în cauza nr. XXXXXXXX.

În procesul examinării procesului penal nr.xxxxxxxx, conform prevederilor art. 274 din Codul de procedură penală, Inspecția procurorilor a constatat acte, acțiuni și măsuri efectuate prin încălcarea prevederilor Codului de procedură penală, a reglementărilor instituționale ale XXXXX cu privire la asigurarea respectării drepturilor și garanțiilor persoanelor reținute, arestate și aflate în detenție în cadrul izolatorului de urmărire penală al XXXXX, precum și a regulilor deontologice ce vizează comportamentul procurorului în raport cu părțile și participanții la procesul penal.

În rezultatul verificării s-a constatat că, prin ordonanța procurorului în Procuratura XXXXXXXX, XXXXX XXXXX din xx.xx.2017, a fost dispusă începerea urmăririi penale pe faptul săvârșirii infracțiunii de corupere pasivă în variantă agravată, prevăzută la art. xx din Codul penal, fiindu-i atribuit numărul xxxxxxxx.

Prin ordonanța Procurorului General din xx.xx.2017, pe aceleași fapte, în baza aceluiași articol din Codul penal, doar că în privința procurorilor X. XXXX și X. XXXX, a fost pornită urmărirea penală în cauza nr.xxxxxxxx.

La xx.xx.2017 procurorul-șef al Procuraturii XXXXXXXX, XXXX XXXX, a dispus prin ordonanța conexarea ambelor cauze penale într-o singură procedură sub nr.xxxxxxxx .

Prin ordonanțele procurorului în Procuratura XXXXXXXX, XXXX XXXX, din xx.xx.2018 și, respectiv, xx.xx.2018, X. XXXX și X. XXXX au fost puși sub învinuire, fiindu-le incriminată săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. xx și xx din Codul penal.

În baza acestei cauze penale, la xx.xx.2018, procurorii X. XXXX, X. XXXX și ofițerul de investigații din cadrul Inspectoratului Național de Investigații al MAI XXXXXXX XXXXX au fost reținuți și în privința acestora procurorul din cadrul Procuraturii XXXXXXXX, XXXX XXXX a solicitat măsura preventivă de constrângere sub formă de arestare preventivă.

Pe parcursul aflării acestora în stare de arest preventiv în custodia XXXXX timp de circa 90 de zile, procurorul XXXX XXXXX, prin aplicarea limbajului licențios, sub amenințarea pornirii altor cauze penale, prelungirii neîntemeiate a termenului măsurii preventive de constrângere - arestării preventive, condamnării penale și executării pedepsei în închisoare, a efectuat presiuni de ordin psihologic întru recunoașterea de către procurorii X. XXXX, X. XXXX și ofițerul de investigații XXXX XXXX a acuzațiilor aduse, inclusiv cu solicitarea depunerii de către aceștia a unor denunțuri și declarații mincinoase în privința altor angajați, cu statut ierarhic superior din cadrul Procuraturii, privind implicarea acestora în faptele infracționale imputate.

Conform extraselor din Registrul de evidență a detenției persoanelor în Izolatorul XXXXX și a declarațiilor angajaților Serviciului de detenție, regim și pază a Izolatorului de detenție al XXXXX, XXXX XXXX și XXXX XXXX, s-a constatat că la xx.xx.2018, în perioada de timp xx., de către procurorul XXXX XXXXX, în baza solicitărilor scrise, în lipsa avocaților deținuților XXXX XXXX și XXXX XXXX, cu încălcarea flagrantă a normelor și prevederilor Codului de procedură penală, ultimii au fost scoși din celulele de detenție și deplasați în biroul de acțiuni de urmărire penală din interiorul Izolatorului, unde, sub constrângere de ordin psihologic și amenințarea prin acte ilegale, prin negocierea termenelor de aflare sub arest preventiv, facilitarea recalificării faptelor penale imputate la infracțiuni mai puțin grave, aplicarea

pedepselor penale sub formă de amendă și pretinsa restituire a valorii prejudiciului cauzat, a fost solicitată încheierea acordurilor de recunoaștere a vinovăției și depunerea declarațiilor în vederea inculpării de fapte ilegale a altor persoane.

Urmare a acestor acțiuni, deținutul Xxxx Xxxx, învinuit și el în cauza penală nr.xxxxxxxx, fiind constrâns psihologic și șantajat cu eliberarea de sub arest sau înrăutățirea condițiilor de detenție, a acceptat solicitarea procurorului Xxxx Xxxx și s-a dezis de avocatul său Xxxx Xxxx, a semnat declarațiile din numele său pregătite din timp și prezentate de către procuror, conform cărora și-a asumat recunoașterea vinovăției pentru comiterea a trei epizoade de trafic de influență și de acuzare a procurorilor X. Xxxx și X. Xxxx în comiterea acțiunilor de corupere pasivă.

Mai mult, în cadrul efectuării urmăririi penale pe caz, prin încălcarea drepturilor procesuale a învinuitului X. Xxxx, a fost negată și lăsată fără examinare cererea din xx.xx.2018, depusă și înregistrată în cancelaria Procuraturii Xxxxxx, de către ultimul prin intermediul avocatului Xxxx Xxxx, conform prevederilor art. 66, 68, 244 și 245 din Codul de procedură penală.

Deși prin această cerere s-a solicitat motivat, efectuarea unui șir de acțiuni de urmărire penală, care urmau să confirme sau să infirme unele acțiuni, fapte și circumstanțe vital importante pentru probatoriul administrat în cauza penală, acestea nu i s-a dat curs, urmare a cărui fapt, după terminarea urmăririi penale și prezentarea materialelor cauzei penale învinuiților, a fost necesară reluarea urmăririi penale și efectuarea unor acțiuni solicitate în cererea din xx.xx.2018, motiv din care a fost tergiversat termenul de urmărire penală și adusă atingere scopului urmăririi penale.

Potrivit Inspecției procurorilor, îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și încălcarea gravă a legii de către procurorul X.Xxxxxx se confirmă prin sesizarea procurorului pentru misiuni speciale a Procuraturii Generale, Xxxx Xxxx; procesele-verbale de audiere a martorilor X.xxx, X.xxx, X.xxx, X.xxx; cererea avocatului X.xxx Xxxxx; corespondența procurorului Xxxx Xxxx cu XXXXX.

Conform sesizării procurorului-șef interimar al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Ion Caracuian, din xx.xx.2020, procurorul Xxxxx Xxxxx, fiind desemnat în calitate de conducător al grupului de urmărire penală și exercitând personal urmărirea penală în cauza nr.xxxxxxxx, în care au fost investigate circumstanțele infracțiunii pretins a fi comisă de către procurorii în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Xxxxx, Xxxx Xxxxx și Xxxxx Xxxxx, prin prisma art. xx din Codul penal, a dispus la xx.xx.2019 terminarea urmăririi penale, cu prezentarea materialelor urmăririi penale învinuiților și apărătorilor acestora în perioada xx.xx.2019-xx.xx.2019.

În rezultatul examinării cererilor învinuiților, susținute de apărători, adjunctul interimar al procurorului-șef al Procuraturii XXXXX, Xxxx Xxxxx, constatând caracterul incomplet al urmăririi penale, a dispus prin ordonanța din xx.xx.2019 reluarea urmăririi penale, cu indicarea efectuării unor acțiuni de urmărire penală în vederea stabilirii tuturor circumstanțelor cazului.

În pofida indicației procurorului ierarhic superior, Xxxxxx Xxxxxx, nu a dispus continuarea urmăririi penale, dar contrar art. 293 Cod de procedură penală, a prezentat pe parcursul zilelor xx-xx.xx.2019 părților civile Xxxx Xxxx, Xxxx Xxxx și Xxxx Xxxx dosarul penal în volum deplin, materiale care conțineau date cu caracter personal ale învinuiților, precum și informația convorbirilor telefonice, cu toate că numiții

aveau dreptul de a lua cunoștință doar cu actele referitoare la acțiunea civilă în care sunt parte.

Ulterior, deși cauza penală nr.xxxxxxxx a fost retrasă din gestiunea sa, procurorul Xxxx Xxxxx a prezentat reporterului Cotidianului „Xxxx” informații verbale cu referire la urmărirea penală în cauza dată, declarații înregistrate video, precum și alte acte procesuale (procesul-verbal de cercetare a obiectelor din xx.xx.2018, unde sunt indicate datele abonaților, ora, locul, celula de deservire a telefoanelor mobile ale lui Xxxx Xxxxx și Xxxxx Xxxxx; precum și o parte a anexei (stenograma) la procesul-verbal de interceptare și înregistrare a comunicărilor dintre Xxxxx Xxxxx și Xxxx Xxxxx din xx.xx.2018. Aceste informații au fost difuzate publicului larg la data de xx.xx.2020, ora x, prin articolul publicat cu genericul „Xxxxxxx”, preluate pe larg de mai multe posturi de televiziune și rețele de socializare.

Ca urmare, au fost prejudiciate drepturile și interesele lui Xxxx Xxxxx și ale lui Xxxxx Xxxxx, cărora le-au fost încălcate drepturile la un proces echitabil, la viața privată, la secretul corespondenței și prezumția nevinovăției.

Prin aceasta, procurorul Xxxx Xxxxx nu a respectat obligația de confidențialitate, făcând publice informații care au prejudiciat activitatea Procuraturii.

În cadrul verificării sesizării Inspekția procurorilor a stabilit că acțiunile procurorului Xxxx Xxxxx manifestate prin neîndeplinirea indicațiilor procurorului ierarhic superior formulate în scris, efectuarea unor acte de urmărire penală cu încălcarea dispozițiilor legale, și divulgarea materialelor urmăririi penale constituie abatere disciplinară, prevăzută la art. 38 lit. a), e) din Legea cu privire la Procuratură.

Comiterea abaterii disciplinare de către procurorul Xxxxx Xxxxx se confirmă prin procesele-verbale de prezentare a materialelor urmăririi penale din xx.xx.2019 și xx.xx.2019 întocmite de către Xxxxx Xxxxx; prin interviurile date reporterului Cotidianului „Xxxx ” de către partea civilă, Xxxx Xxxxx și procurorul Xxxxx Xxxxx și publicarea în „Xxxx ” la xx.xx.2020 a articolului, preluat pe larg de mai multe posturi de televiziune și rețelele de socializare.

Cu referire la sesizarea din xx.xx.2021 a Procurorului-șef interimar al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Ion Caracuian, s-a stabilit că urmărirea penală în cauza nr.xxxxxxxx a fost pornită la xx.xx.2008 de către ofițerul superior de urmărire penală al Direcției Generale a Urmăririi Penale a XXXXX, pe faptul introducerii prin contrabandă în Republica Moldova a obiectelor în proporții deosebit de mari, cu folosirea frauduloasă a documentelor și a mijloacelor de identificare vamală, conform art. xx din Codul penal.

Ulterior, la xx.xx.2008 la cauza penală nr.xxxxxxxx au fost conexate cauza penală nr.xxxxxxxx, pornită la xx.xx.2008 conform art. xx din Codul penal și la xx.xx.2010 - cauza penală nr.xxxxxxxx, pornită la xx.xx.2008 în baza art. xx din Codul penal.

În cadrul urmăririi penale, la xx.xx.2008 Direcția Generală Urmărire Penală a XXXXX s-a adresat cu cerere de acordare a asistenței judiciare în cauza penală nr.xxxxxxxx către Autoritatea de drept din XXXXX.

La xx.xx.2008 și xx.xx.2009 Procuratura Generală a expediat la Procuratura Xxxxxxxx actele întocmite în îndeplinirea comisiei rogatorii de către autoritățile XXXXX pe 37 de file și respectiv - 146 de file, care au fost readresate XXXXX, pentru a fi anexate la cauza penală nr.xxxxxxxx. Intrarea documentelor la XXXXX este

confirmată prin ștampilele aplicate pe scrisorile de însoțire, de lucrătorii secretariatului XXXXX.

Prin ordonanța ofițerului superior de urmărire penală XXXXX, Xxxx Xxxxx, din xx.xx.2010 Direcției Generale Control și Revizie a XXXXX i s-a dispus efectuarea reviziei documentare tematice în cauza penală nr.xxxxxxxx la SRL „XXXXXXXX” și SRL ”XXXXX-Xxxx” SRL.

Ca urmare, la xx.xx.2010 ofițerul superior de urmărire penală Xxxxx Xxxxx, ținând cont de actul reviziei economico-financiare tematice la „XXXXX” și SRL „XXXXX-Xxxx”, a început urmărirea penală în cauza nr.xxxxxxxx, conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (2) din Codul penal, care tot în aceeași zi a fost conexată la cauza nr.xxxxxxxx.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura Xxxxxx, Xxxxxx Xxxxx, din xx.xx.2011, Xxxxxx Xxxxx a fost pus sub învinuire în contumacie, fiindu-i incriminată comiterea infracțiunii prevăzută de art. xx din Codul penal, fiind învinuit că, deținând funcția de director SRL „XXXXX”, în perioada anilor 2006-2007 a comis evaziune fiscală prin neachitarea TVA de la comercializarea unităților de transport, introduse sub forma majorării capitalului statuar, cauzând prejudiciu bugetului de stat în mărime de xxx lei.

La xx.xx.2012, prin ordonanța procurorului-interimar al Procuraturii XXXXX, Xxxx Xxxxx, s-a dispus efectuarea urmăririi penale de către ofițerul de urmărire penală a XXXXX, Xxxxx Xxxx, iar conducerea urmăririi penale - procurorului Xxxx Xxxxx.

La xx.xx.2013, procurorul Xxxxx Xxxxx a dispus suspendarea urmăririi penale în cauza nr.xxxxxxxx, în temeiul art. 287¹ alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, din motiv că nu este stabilit locul aflării învinuitului Xxxxxx Xxxxx.

Prin ordonanța procurorului Xxxxx Xxxxx din xx.xx.2014 s-a dispus anularea ordonanței de suspendare a urmăririi din xx.xx.2013 și reluarea urmăririi penale, iar la xx.xx.2014, prin ordonanța Procurorului General cauza penală nr.xxxxxxxx a fost retrasă de la organul de urmărire penală al XXXXX și transmisă organului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Xxxx Xxxxx, mun. Chișinău.

Temei pentru retragerea cauzei penale a servit informația că Xxxxxx Xxxxx este căutat și de organul de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Xxxx Xxxxx, fiind învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. xx din Codul penal în cauza penală nr.xxxxxxxx.

Conform anexei la scrisoarea de însoțire cu nr.xxxx din xx.xx.2014, Procuratura Xxxxx a remis Procuraturii sect.Xxxxx, mun.Chișinău cauza penală nr.xxxxxxxx în 6 volume, pentru organizarea conducerii urmăririi penale.

Până la xx.xx.2016 cauza penală nr.xxxxxxxx s-a aflat în gestiunea organului de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Xxxx, apoi, prin ordonanța Procurorului General interimar a fost retrasă în temeiul art. 270² alin. (1) lit. c) și art. 271 alin. (8) din Codul de procedură penală și transmisă pentru efectuarea urmăririi penale, conform competenței, Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale.

La xx.xx.2016 la cauza penală nr.xxxxxxxx a fost conexată cauza penală nr.xxxxxxxx, pornită la xx.xx.2008 conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 249 alin. (2) lit. b) din Codul penal.

La xx.xx.2017 procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, XXXXXX XXXXXX, a suspendat urmărirea penală, până la stabilirea locului aflării învinuitului XXXXXXXX XXXXXXXX.

La xx.xx.2021 la Procuratura XXXXXXXX de la XXXXX au parvenit un set de documente procesuale, componente ale cauzei penale nr. xxxxxxxxx, expediate anterior conform competenței materiale (materialele reviziei la „XXXXXXX” SRL - una mapă, materialele reviziei la „XXXXX-XXXX” SRL - una mapă și materialele parvenite în rezultatul executării cererii de comisie rogatorie de organele competente ale XXXXX pe 146 file), depistate urmare a inventarierii complexe a arhivei și camerei de păstrare a corpurilor delictale ale XXXXX.

Potrivit explicațiilor date de către XXXXX XXXXXX, ofițer superior de urmărire penală al XXXXX, materialele menționate au fost identificate și ridicate, ca urmare a inventarierii efectuate în arhiva XXXXX și după scrisoarea de însoțire atașată la materialele reviziei s-a stabilit că, până la remiterea la Inspectoratul de poliție XXXXXXXX în anul 2014, cauza penală s-a aflat în procedură la ex-ofițerul de urmărire penală, XXXXXXXX XXXXX.

XXXXXXX XXXXX, fost ofițer de urmărire penală al XXXXX, în prezent procuror în Procuratura XXXXXXXX, fiind audiat în cadrul verificării sesizării, a explicat că în perioada 2008-2013 a exercitat urmărirea penală în cauza nr. xxxxxxxxxx, pornită pe faptul introducerii în Republica Moldova prin contrabandă a obiectelor în proporții deosebi de mari, cu folosirea frauduloasă a documentelor și a mijloacelor de identificare vamală, conform lit. d) alin. (5) art. 248 Cod penal.

La cauza penală au fost conexe mai multe cauze penale, pornite pe faptul evaziunii fiscale în proporții deosebit de mari, infracțiune prevăzută la art. xx Cod penal. Subiecții infracțiunilor examinate erau persoanele juridice SRL „XXXXXXX” și „XXXXX-XXXX”, precum și administratorii firmelor XXXX XXXXX și XXXX XXXXX.

Potrivit Sistemului informațional de evidență a infracțiunilor și a cauzelor penale: la xx.xx.2011, urmărirea penală a fost suspendată conform art. 287¹ alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, deoarece învinuitul a dispărut, sustrăgându-se de la urmărirea penală sau judecată, nefiind stabilit locul aflării acestuia. La xx.xx.2012 urmărirea penală a fost reluată, iar la xx.xx.2013 a fost suspendată conform art. 287¹ alin. (1) pct. 1) Cod procedură penală.

Conform practicii stabilite, după suspendare cauza penală se transmitea la păstrare în arhiva XXXXX. La fel potrivit datelor sistemului, la xx.xx.2014 urmărirea penală a fost reluată, iar la xx.xx.2014 a fost transmisă de către Procuratura XXXXXXXX după competență Procuraturii sect. XXXX XXXXX.

XXXXXXX XXXXX a mai menționat că nu-și amintește cu certitudine că personal să fi ocupat de reluarea urmăririi penale, ridicării cauzei penale din arhiva XXXXX și expedierii în adresa Procuraturii XXXXXX sau procurorului XXXXX XXXXX la indicațiile lui. Fiind verificate registrele de corespondență a XXXXX și Procuratura XXXXXXXX, careva înregistrări, înregistrări privind expedierea cauzei penale menționate Procuraturii Anticorupție în perioada vizată nu este înregistrată, în special el nu figurează în calitate de executor.

Consideră că în contextul modificărilor Codului de procedură penală și a Codului penal, în luna xx.2013, mai mult ca probabil că reluarea și expedierea după competență a cauzelor penale a fost organizată centralizat cu implicarea specialiștilor,

consultanților din cadrul Procuraturii Xxxxxx și Secției respective din cadrul XXXXX. În cazul expedierii de către el personal a cauzei penale vizate, în adresa procurorului nu putea categoric să omită anexarea materialelor cererii de comisie rogatorie pe 146 file în sine și constituiau un volum, inclusiv și reviziilor la SRL „Xxxx- Xxxx” și SRL „XXXXXXXXXX”, care se conțineau în mape separate în starea originală cum se prezentau de la organele de control și niciodată nu erau cusute la dosar, deoarece nu este corect, materialele vin cu borderou, acte numerotate, coperte ale organului de control etc.

Potrivit Inspecției procurorilor, rezultatele verificării sesizării denotă faptul că procurorul Xxxxx Xxxxx a exercitat în perioada anilor 2012-2014 conducerea urmăririi penale în cauza nr.xxxxxxxx, ignorând atribuțiile procurorului în conducerea urmăririi penale.

Astfel, în această perioadă rolul procurorului Xxxxx Xxxxx în conducerea urmăririi penale în cauza nr.xxxxxxxx s-a limitat doar la prelungirea formală a urmăririi penale și suspendarea urmăririi penale, fără a cunoaște materialele urmăririi penale și probe administrate de către organul de urmărire penală.

La astfel de concluzie organul de verificare a sesizării înaintate a ajuns reieșind din faptul că, o parte din probe administrate de către organul de urmărire penală - acele întocmite în îndeplinirea comisiei rogatorii de către autoritățile XXXXX pe 146 file, parvenite la Procuratura Generală și expediate la xx.xx.2009 la XXXXX și materialele reviziilor economico-financiare tematice efectuate la SRL „XXXXXXXXXX” și SRL „Xxxxx-Xxxx” în anul 2010, nu erau atașate la materialele urmăririi penale, iar procurorul Xxxx Xxxxx, prelungind în repetate rânduri termenul urmăririi penale, nu a observat lipsa acestora.

În caz contrar el ca procuror, ținând cont de aceste probe, ar fi reacționat la activitatea insuficientă a organului de urmărire penală la cercetarea completă, obiectivă și sub toate aspectele a circumstanțelor cauzei, neexaminarea materialelor comisiei rogatorii parvenite din Xxxxx în anii 2008-2009, care nici nu au fost traduse în limba de stat.

Verificarea materialelor urmăririi penale, aprecierea probelor administrate de către organul de urmărire penală, de către procurorul XXXXXXXX putea aduce la înaintarea unei noi acuzări învinuitului XXXXXXXX XXXXXXXX, sau la completarea celei anterioare, precum și punerea altor persoane sub învinuire, implicate în săvârșirea infracțiunilor.

Cu toate că actele date nu au fost primite de către procurorul Xxxxx Xxxxx, ci prin rezoluțiile conducătorilor-șefi ai XXXXX din xx.xx.2008 și xx.xx.2009 au fost transmise direct ofițerului de urmărire penală Xxxxx Xxxxx, pentru examinare în cadrul cauzei penale nr.xxxxxxxxxxxx, și se păstrau separat, în mape, procurorul Xxxx Xxxxx, fiind conducător al urmăririi penale în perioada 2012-2014 era responsabil de integritatea tuturor materialelor cauzei penale.

Datorită îndeplinirii necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, procurorul Xxxx Xxxxx, la retragerea cauzei penale din gestiunea XXXXX și transmiterea cauzei pentru efectuare în continuare a urmăririi penale organului de urmărire penală a Inspectoratului de poliție XXXXXXXX în anul 2014, nu a verificat integritatea materialelor urmăririi penale, a omis transmiterea lor conform competenței.

Independent de locul păstrării documentelor până în prezent (arhiva XXXXX),

procurorul Xxxx Xxxxx se face responsabil de omisiunile admise legate de reținerea documentelor din cauza penală.

Conform Raportului din xx.xx.2021 privind rezultatele verificării sesizării în privința procurorului Xxxx Xxxxx, întocmit de către inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, Xxxx Xxxxx, s-a indicat că acțiunile acestuia constituie abateri disciplinare, manifestate prin încălcarea prevederilor art. art. 5, 6 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, art. art. 52 alin. (1) pct.pct. 3-7) din Codul de procedură penală.

Argumentele procurorului Xxxx Xxxxx

În procesul examinării sesizărilor de către Inspecția procurorilor, Xxxxx Xxxxx a refuzat să dea explicații pe marginea tuturor sesizărilor în cauză.

În cadrul examinării cauzei disciplinare, procurorul Xxxxx Xxxxx a prezentat referință la cauza disciplinară care vizează pretinsele abateri disciplinare la exercitarea și conducerea urmăririi penale, prin care și-a exprimat dezacordul cu rezultatele verificării sesizărilor expuse supra, indicând că nu a admis careva abateri disciplinare în exercitarea atribuțiilor de serviciu. În același timp, consideră că în toate cele 7 proceduri disciplinare nu au fost respectate prevederile legale cu privire la subiectul care poate înainta sesizarea.

Astfel, în referința menționată Xxxx Xxxxx a explicat, cu referire la cele trei sesizări privind pretinsa tergiversare a urmăririi penale, semnate de Adrian Mircos, ca Procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale nici nu era în drept de a înainta sesizări. În acest context, sesizarea Procurorul-șef al al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale nu corespunde exigențelor Legii nr.3 din 25.02.2016, respectiv nici nu putea fi înregistrată în secretariatul Consiliul Superior al Procurorilor și nici remisă Inspecției procurorilor pentru examinare.

Cu referire la cauza penală **nr.xxxxxxxx**, procurorul Xxxx Xxxxx a menționat că din decizia inspectorului rezultă că obiectul urmăririi penale îl reprezenta concedierea ilegală repetată a lui Xxxxxx Xxxxxx de factorii de decizie ai Primăriei XXXXX, obiect al cauzei civile îl reprezenta contestarea ordinului de concediere, respectiv adoptarea unei soluții în cadrul urmăririi penale până la pronunțarea hotărârii civile era imposibilă, deoarece urmărirea penală era ținută de constatările instanței. Respectiv nici nu se impunea efectuarea acțiunilor de urmărire penală. La xx.xx.2018 procesul penal a fost clasat. Careva persoane nu au avut statut procesual și nu au contestat hotărârea adoptată. La fel, nici pretinsul autor al sesizării și nici inspectorul nu au obiectat asupra legalității hotărârii adoptate, la fel nici nu au invocat care acțiuni de urmărire penală nu au fost efectuate.

Despre procesele penale în cauzele nr.xxxxxxxx, nr.xxxxxxxx și nr.xxxxxxxx, Xxxx Xxxxx a notat că acestea au fost clasate la xx.xx.2018, xx.xx.2018 și, respectiv, la xx.xx.2018. Careva persoane nu au avut statut procesual și nici nu au contestat hotărârea adoptată. La fel, nici pretinsul autor al sesizării și nici inspectorul nu au obiectat asupra legalității hotărârii adoptate și nici nu au invocat care acțiuni de urmărire penală nu au fost efectuate.

Referitor la urmărirea penală în cauza penală nr.xxxxxxxx, procurorul a specificat că a fost începută la xx.xx.2015, el fiind desemnat să conducă grupul care a

exercitat urmărirea penală la xx.xx.2017. Anterior, urmărirea penală timp de doi ani și jumătate a fost exercitată de procurorii X.Xxxxxxx și X.Xxxxxxx. La xx.xx.2019, cauza penală a fost transmisă procurorului X.Xxxxxxx. În raportul Inspecției este invocat că în perioada în care Xxxx Xxxxx a exercitat urmărirea penală 1 an și 6 luni nu au fost efectuate acțiuni de urmărirea penală, în același timp inspectorul nu indică ce acțiuni au fost efectuate procurorul X.Xxxxxxx timp de un an și 4 luni sau procurorul X.Xxxxxxx. Fapt care repetat dovedește lipsa de obiectivitate a inspecției și examinarea tendențioasă a sesizărilor în privința sa. Causa penală a fost clasată la xx.xx.2019 de procurorul X. Xxxxxxx, careva persoane statut procesual nu au avut. La fel, nici pretinsul autor al sesizării și nici inspectorul nu au obiectat asupra legalității hotărârii adoptate și nici nu au invocat care acțiuni de urmărirea penală nu au fost efectuate.

Susține că din pretinsul act de sesizare, făcut ilegal, rezultă că verificarea materialelor cauzei penale nr.xxxxxxxx (15 volume) a avut loc la indicația Procurorului General, Alexandr Stoianoglo. Prin intentarea procedurii disciplinare a fost urmărită constrângerea subsemnatului [...].

Referitor la sesizarea cu privire la pretinsa punere sub învinuire ilegală a lui X.Xxxxxxx, procurorul Xxxx Xxxxx consideră că, în primul rând, procurorul-șef interimar al PCCOCS, Ion Caracuian, nu era în drept să înainteze o astfel de sesizare.

Susține că inspectorul în mod eronat și tendențios a indicat că Xxxx Xxxxx a reprezentat acuzarea în instanța de fond și apel. În realitate cauza penală de învinuire a ex-directorului general al Agenției „Xxxx Xxxxx”, X.Xxxxxxx, a fost examinată în ordine de apel de două ori, și doar a doua oară la dezbateri a participat Xxxx Xxxxx.

Totodată, inspectorul nici nu a întreprins careva măsuri pentru a verifica situația reală, limitându-se la actele prezentate odată cu pretinsa sesizare.

Astfel, a menționat că în decizia sa Colegiul penal al Curții de Apel a constatat că *„toate actele emise în cadrul urmăririi penale au fost în strictă conformitate cu prevederile procesual-penale și cu respectarea întru totul a drepturilor și obligațiilor bănuțitului, învinuitului Xxxx Xxxxx.”* Această constatare vine în contradicție cu constatările inspecției Procurorilor *„iresponsabil a condus urmărirea penală, nu a verificat calitatea probelor administrate, nu a vegheat ca nici o persoană să nu fie urmărită penal, fără să existe indici temeinici că a săvârșit o infracțiune”*.

În acest fel, inspectorul nu poate face constatări care devansează constatările instanței de judecată.

Procurorul X.Xxxxxxx a mai menționat că judecătorul Xxxxxxx Xxxxxxx a pronunțat o opinie separată la decizia Curții de Apel din xx.xx.2016, conform căreia: „...acțiunile inculpatului Xxxx Xxxxx se circumscriu normei prevăzute la art. xx Cod penal, și nume: în baza acestei norme urma a fi condamnat cu stabilirea pedepsei echitabile cu respectarea art. 7 și 75 Cod penal”.

Respectiv în cauza de învinuire lui Xxxx Xxxxx alți 4 judecători au constatat că acțiunile întreprinse de procurorul Xxxx Xxxxx și învinuirea adusă este fundamentată, lipsind careva încălcări de lege. La rândul său Inspecția a neglijat acest fapt și nici nu a făcut referire la hotărârile instanțelor.

Procedându-se la o manieră unilaterală, atât în sesizare cât și în cadrul verificărilor efectuate de Inspecție, a fost omisă descrierea întregului parcurs al urmăririi penale și cercetării judecătorești pe caz, care evocă faptul că în acest dosar penal au mai participat, la diferite etape, încă doi procurori, care au avut aceiași viziune asupra

calificării juridico - penale a faptei.

În sesizarea cu privire la pretinsa constrângere a învinuiților Xxxxx și Xxxx a fost învinuit de neexaminarea cererii din xx.xx.2018, înaintată de apărătorul Xxxxx Xxxxx în interesele învinuitului Xxxx. Procurorul Xxxx Xxxxx susține că acest fapt nu corespunde adevărului, deoarece toate cererile în cadrul urmăririi penale au fost examinate. Iar în cazul contrar, apărătorul ar fi contestat aceste inacțiuni procurorului ierarhic superior după care și judecătorului de instrucție.

Despre sesizarea cu privire la divulgarea datelor urmăririi penale, a menționat că prin ordonanța procurorului delegat în PCCOCS, X.Xxxxxxx, din xx.xx.2021, a fost scos de sub urmărire penală pentru faptele care fac obiect al procedurii disciplinare. Din conținutul ordonanței rezultă că nu au fost administrate careva probe privind divulgarea de către Xxxxx Xxxxx a datelor urmăririi penale.

Potrivit argumentelor lui Xxxxx Xxxxx, nu este întemeiată nici sesizarea cu privire la pretinsa omisiune de a transmite materialele reviziilor la entitățile „SRL „Xxxxxxxx” și SRL „Xxxxx-Xxxx” precum și materialele parvenite în rezultatul executării cererii de comisie rogatorie de către organele competente al Republicii Xxxx componente ale cauzei penale nr.xxxxxxxx, astfel că în acțiunile procurorului lipsesc careva încălcări, deoarece în anul 2013 cauzele penale pe art. 244 CP au fost transmise centralizat, ca urmare a modificării în Codul de procedură penală a competenței materiale.

Totodată, careva urmări grave nu au survenit, nefiind admise încălcări ale drepturilor părților în procesul penal, care ar fi putut înainta plângeri sau pretenții.

De asemenea, procurorul Xxxx Xxxxx consideră că pot intra în sfera răspunderii disciplinare doar acele încălcări ale normelor de drept material sau procesual, care pun în discuție însăși valabilitatea actelor întocmite de procuror și pentru care, un observator (persoana informată și de bună - credință), nu poate găsi o justificare.

Alegațiile/omisiunile prezentate în cuprinsul acțiunii disciplinare vizează modalitatea concretă de soluționare a cauzei și temeinicia soluției adoptate prin prisma temeiului de drept reținut, acesta fiind atribuția exclusivă a procurorului a cărui soluție poate fi cenzurată doar în căile de atac și nu poate fi obiectul acțiunii disciplinare, în caz contrar, s-ar nesocoti principiul independenței procurorului reflectat în art.3 din Legea cu privire la Procuratură, iar Inspekția procurorilor și/sau Colegiul/Consiliul s-ar transforma într-o instanță de control judiciar.

În motivarea poziției, procurorul a conchis că faptele incriminate lui nu întrunesc elementele constitutive (faptă ilicită, vinovăție, consecințe prejudiciabile, legătură de cauzalitate) ale abaterii disciplinare, invocate în raportul Inspekției procurorilor.

Așa, potrivit pct.74 lit. lit. e), f) și h) din Regulamentul menționat, hotărârea Colegiului de disciplină și etică în cazul constatării abaterii disciplinare trebuie să conțină descrierea faptei, care constituie abatere disciplinară și încadrarea juridică a acesteia, descrierea probelor colectate pe dosar, sancțiunea aplicată și motivele care au stat la baza aplicării acesteia.

Cu toate acestea, în hotărârile contestate nu sunt conturate și descrise cu exactitate fapta care constituie abatere disciplinară și încadrarea juridică a acesteia, nu sunt specificate și descrise probele colectate pe dosar disciplinar, făcându-se referire doar la unele concluzii și opinii pripite și subiective ale inspectorului superficiale și unilaterale asupra unor aspecte vagi ce vizează cazul dat, fără a fi identificate cu certitudine și

convingător probele ce dovedesc incontestabil vinovăția procurorului și necesitatea aplicării inevitabile a sancțiunii disciplinare.

În concluzie, procurorul Xxxx Xxxxx a solicitat încetarea tuturor procedurilor disciplinare din motivul lipsei încălcărilor în acțiunile sale.

Constatările Colegiului de disciplină și etică

Colegiul de disciplină și etică a constatat că argumentele invocate de către procurorul Xxxx Xxxxx urmează a fi apreciate ca plauzibile, deoarece în cadrul verificării nu au fost stabilite încălcări procesual-penale. Colegiul de disciplină și etică a subliniat că, pentru a reține în sarcina procurorului săvârșirea abaterii disciplinare, urmează de stabilit dacă abaterea disciplinară este prevăzută de lege, dacă în acțiunile procurorului sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia: latura obiectivă și subiectivă, în lipsa unuia dintre aceste elemente abaterea disciplinară nu există și în aceste condiții nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a procurorului.

Astfel, referitor la latura obiectivă a abaterii disciplinare reținute în privința procurorului Xxxx Xxxxx, Colegiul apreciază că aceasta nu reprezintă încălcare de către numit a standardelor de conduită impuse procurorului de dispozițiile art.38 lit. a) și lit. f) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016.

La aprecierea abaterii disciplinare, Colegiul ia în considerare împrejurările, gravitatea concretă, consecința faptelor săvârșite de procurorul Xxxx Xxxxx, atitudinea față de evenimentele derulate, atât pe parcursul verificării sesizării, cât și în cadrul examinării cazului de către Colegiu.

Reieșind din materialele administrate și explicațiile prezentate, necesită a fi subliniat faptul că Colegiul verifică și se expune asupra modului în care decide procurorul să acționeze într-o speță concretă și corespunderea acestui mod legilor și actelor normative în vigoare, ce reglementează conduita profesională a procurorului. Legislația muncii, practica și doctrina în materia răspunderii disciplinare au stabilit unanim că abaterea disciplinară reprezintă acea încălcare cu vinovăție a obligațiilor de serviciu sau a normelor de comportare la serviciu, constând într-o acțiune sau omisiune, săvârșită de către o persoană, subiect al raporturilor de muncă.

În ceea ce privește răspunderea disciplinară a procurorilor, aceasta este una specială și derivă din statutul profesional distinct al acestora, ce prezintă anumite particularități specifice.

Angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

Colegiul constată că în cazul prezentat, materialul probator administrat în procesul examinării procedurii disciplinare în privința procurorului Xxxx Xxxxx de către Colegiu, denotă cu certitudine lipsa elementelor abaterilor disciplinare.

Astfel, analizând materialele cauzei disciplinare și explicațiile procurorului Xxxx Xxxxx, Colegiul de disciplină și etică constată că procedura disciplinară în privința acestuia urmează a fi încetată, din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 37 lit. b) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25.02.2016 - procedura disciplinară privind procurorii se bazează pe principiile respectării independenței decizionale a procurorului. Conform prevederilor art. 51 alin.

(3) din Codul de procedură penală - la exercitarea atribuțiilor sale în procesul penal, procurorul este independent și se supune numai legii. Conform prevederilor pct. 2.1 din Regulamentul cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției procurorilor - inspectorii din cadrul Inspecției procurorilor în activitatea sa trebuie să respecte principiul independenței procurorului, și anume expres se indică că inspectorul respectă independența procurorului, discreția decizională și inviolabilitatea acestuia și asigură interdicția privind imixtiunea altor persoane sau autorități în activitatea procurorului.

Totodată, conform prevederilor art. 46 alin. (1) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25.02.2016 - verificarea sesizării cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară reprezintă etapa în cadrul căreia se stabilesc faptele imputate procurorului și consecințele acestora, circumstanțele în care au fost comise, precum și orice alte informații concludente din care să se poată deduce existența sau inexistența elementelor constitutive ale abaterii disciplinare.

Astfel, la caz 3 proceduri disciplinare au fost inițiate în privința procurorului Xxxx Xxxxx, având drept motiv invocarea tolerării de către procuror a tergiversării urmăririi penale, precum și faptul că nu a asigurat luarea de măsuri prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, /cauzele penale nr.xxxxxxxx, nr.xxxxxxxx, nr.xxxxxxxx, nr.xxxxxxxx, nr.xxxxxxxx și nr.xxxxxxxx.

Cu referire la aceste pretense încălcări, Colegiul notează că, criteriile de apreciere a termenului rezonabil de efectuare a urmăririi penale (art. art. 20 și 259 din Codul de procedură penală) urmează să fie raportate la circumstanțele particulare ale cauzei, și doar în lipsa unor date care să indice asupra existenței unui comportament neadecvat al părților în proces, sau alte cauze obiective, lăsarea în nelucrare a cauzei poate fi imputată procurorului conducător al urmăririi penale sau care efectuează urmărirea penală. La caz, în cadrul urmăririi penale în fiecare cauză penală din speță au fost totuși efectuate acțiuni de urmărire penală /fiind audiat un număr impunător de participanți la proces, efectuate ridicări, etc/ și măsuri speciale de investigație.

Totodată, instanța de disciplină menționează că, potrivit art. 300 alin. 3¹ Cod procedură penală, în competența judecătorului de instrucție se include și examinarea cererilor privind accelerarea urmăririi penale. Partea care se consideră afectată de o tergiversare nejustificată a urmăririi penale, sesizează judecătorul de instrucție la locul efectuării urmăririi penale sau a măsurii speciale de investigații. Judecătorul de instrucție, examinând o asemenea plângere, adoptă o încheiere motivată prin care obligă organul de urmărire penală să accelereze efectuarea actelor de urmărire penală necesare, care se impun din conținutul cauzei în termen rezonabil. Această încheiere a instanței este obligatorie pentru executare de către organul de urmărire penală și de către procurorul care conduce urmărirea penală în această cauză,

Inclusiv, se indică că, prin adoptarea Legii nr. 87 din 21.04.2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, s-a creat un mecanism la nivel național care are ca scop asigurarea respectării termenului rezonabil în procesele judiciare.

Colegiul notează faptul că, la procedurile disciplinare nu a fost anexată nici o probă care ar confirma faptul că judecătorul de instrucție ar fi examinat o plângere

privind tergiversarea nejustificată a urmăririi penale în cauzele la care se face referire și a admis o asemenea plângere.

Astfel, în lipsa unei constatări din partea organului investit în acest sens prin lege, Colegiul nu este îndreptățit de a efectua constatări ce țin de durata procedurilor, or, asemenea constatări nu intră în competența acestuia.

Cu referire la pretinsa încălcare invocată, precum că în cauzele penale expuse supra, procurorul Xxxx Xxxxx și-ar fi încălcat obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei (art. 19 și 254 din Codul de procedura penală), Colegiul reiterează că procedura disciplinară privind procurorii se bazează pe principiile respectării independenței decizionale a procurorului. Pe cale de consecință, doar procurorul care conduce / efectuează urmărirea penală decide necesitatea, oportunitatea și timpul când urmează să fie efectuate anumite acțiuni procesuale. Cu atât mai mult, în actele de sesizare s-a indicat doar faptul că urmărirea penală în cauzele nr.xxxxxxxx, nr.xxxxxxxx, nr.xxxxxxxx, nr.xxxxxxxx, nr.xxxxxxxx și nr.xxxxxxxx nu ar fi completă, însă nu s-a indicat care anume acțiuni nu au fost efectuate.

Totodată, în actele de sesizare se indică că cel puțin 4 din cele 6 cauze penale menționate mai sus, într-un final au fost clasate de către procurorul Xxxxx Xxxxx / nr.xxxxxxxx la xx.xx.2019, nr.xxxxxxxx la xx.xx.2018, nr.xxxxxxxx la xx.xx.2018 și nr.xxxxxxxx la xx.xx.2018, și cu toate că se invocă că urmărirea penală nu ar fi fost completă, aceste acte nu au fost anulate de către procurorul ierarhic superior în rezultatul verificării.

În aceeași ordine de idei, Colegiul susține că sancționarea disciplinară a procurorului Xxxxx Xxxxx pentru pretinsa încălcare admisă la punerea sub învinuire, întocmirea rechizitoriului în cauza penală supusă verificării nr.xxxxxxxx de învinuire a lui X.Xxxxx în comiterea infracțiunii prevăzută la art. xx din Codul penal, de asemenea, ar încălca principiul respectării independenței decizionale a procurorului.

De asemenea, alegațiile că procurorul Xxxx Xxxxx, în lipsa bazei probatorii, neîntemeiat a dispus punerea sub învinuire și întocmirea rechizitoriului, nu constituie în sine temei pentru atragerea la răspundere disciplinară a procurorului, or, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiului independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele gestionate.

Totodată, în contextul celor expuse supra, procurorului Xxxx Xxxxx nu-i poate fi imputată ca abatere disciplinară nici faptul că în ordonanța de punere sub învinuire acesta nu ar fi indicat la concret modul de comitere a faptei infracționale, dispozițiile exprese din actele normative pe care persoana pusă sub învinuire le-ar fi încălcat, deoarece aceste acte conțin, totuși, minimul legal prevăzut de art. art. 255 și 281 din Codul de procedură penală.

Prin urmare, în caz de sancționare a procurorului Xxxx Xxxxx pentru acțiunile expuse supra, s-ar încălca principiul respectării independenței decizionale a procurorului.

Inclusiv, faptul că într-un final persoana pusă sub învinuire a fost achitată, nu echivalează neapărat cu faptul că aceasta în mod arbitrar, neîntemeiat, ilegal ar fi fost pusă anterior sub învinuire.

Mai mult, în cadrul examinării cauzei disciplinare s-a constatat că prin sentința

Judecătoriei Xxxx Xxxxx, mun. Chișinău, din xx.xx.2015, în această cauză penală, Xxxxx Xxxxx a fost recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute la art. xx din Codul penal, fiind condamnat la 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani.

Ulterior, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2016, acțiunile inculpatului Xxxx Xxxxx au fost recalificate conform prevederilor art. xx din Codul penal, stabilită vinovăția acestuia în săvârșirea faptei incriminate și încetat procesul penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

Inclusiv, la decizia Curții de Apel din xx.xx.2016, prin care X.Xxxxx a fost achitat, judecătorul Xxxxxxx Xxxxxx a pronunțat o opinie separată, indicând: *„consider că acțiunile inculpatului, Xxxxxx Xxxxxx Xxxxxx, se circumscriu normei prevăzute la art. xx Cod penal, și nume: în baza acestei norme urma a fi condamnat cu stabilirea pedepsei echitabile cu respectarea art. 7 și 75 Cod penal”*.

De asemenea, în această cauză penală nici-un acuzator de stat nu a renunțat la învinuire și a reprezentat acuzarea de stat nu doar procurorul Xxxx Xxxxx. De fiecare dată acuzatorii de stat au contestat deciziile instanțelor de apel, iar în instanța de recurs, alți procurori au susținut poziția procesuală avută de procurorul Xxxxx Xxxxx.

Astfel, Colegiul reiterează că atunci când se pune în discuție modul în care un procuror a interpretat și a aplicat o normă materială sau procesuală este necesară o precauție deosebită, pentru a nu diminua valoare principiului de liberă apreciere a probelor, care recunoaște subsidiar elementul „propriei convingeri” și reprezintă o garanție a independenței procurorului.

În aceeași ordine de idei, se indică că potrivit prevederilor art. 101 alin. (2) Cod de procedură penală, reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Cu referire la pretinsele încălcări admise de către procurorul Xxxx Xxxxx în cadrul cauzei penale nr.xxxxxxxx, manifestate în constrângerea de ordin psihologic și amenințarea prin acte ilegale a învinuiților în această cauză penală, se indică că aceleași temeiuri care au stat la inițierea procedurii disciplinare în speță în privința procurorului Xxxx Xxxxx, au constituit și obiectul examinării în cauza penală nr.xxxxxxxx, pornită la xx.xx.2020 de către Procurorul General, pe faptele sesizate de către Xxxx Xxxxx și Xxxx Xxxxx, conform elementelor infracțiunilor prevăzute de art. x și x din Codul penal. Căuză penală în care Xxxxx Xxxxx a avut statut de învinuit.

Astfel, în cadrul examinării procedurilor disciplinare în speță, s-a stabilit că prin ordonanța procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale din xx.xx.2021 a fost dispusă scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului Xxxx Xxxxx, în temeiul prevederilor art. 275 pct. 1) Cod de procedură penală.

Mai mult ca atât, din analiza textuală a acestei ordonanțe, se atestă că, *„...pe caz nu au fost administrate probe concludente, ce ar indica că procurorul Xxxxx Xxxxx i-ar fi constrâns pe X.Xxxx, X.Xxxxx și X.Xxxxx, prin amenințare sau prin alte acte ilegale, de a face declarații...”*.

Tot cu privire la această procedură disciplinară, se indică că nu și-a găsit confirmare faptul că procurorul Xxxx Xxxxx ar fi lăsat fără examinare careva cereri parvenite de la avocatul X.Xxxxx în cadrul urmăririi penale.

În aceeași ordine de idei, cu referire la preținsele încălcări admise de către procurorul Xxxx Xxxxx, manifestate în divulgarea datelor urmăririi penale, se indică că, aceleași temeiuri care au stat la inițierea procedurii disciplinare în speță în privința procurorului Xxxx Xxxxx, au constituit și obiectul examinării în cauza penală nr.xxxxxxxx, pornită la xx.xx.2020 de către Procurorul General, în baza elementelor infracțiunii prevăzute la art. xxx alin. (x) Cod penal, în privința procurorului Xxxx Xxxxx, care a avut statut de învinuit.

Astfel, în cadrul examinării procedurilor disciplinare în speță, s-a stabilit că prin ordonanța procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale din xx.xx.2021, a fost dispusă scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului Xxxx Xxxxx, în temeiul prevederilor art. 275 pct. 3) Cod de procedură penală.

Mai mult ca atât, din analiza textuală a acestei ordonanțe, se atestă că, „...în cazul neadministrării probelor directe ce indică că procurorul Xxxxx Xxxxx ar fi divulgat datele urmăririi penale, lipsei calității de subiect special al infracțiunii prevăzute la art. 315 alin. (2) din Codul penal, precum și laturii subiective a infracțiunii date, se impune scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului Xxxxx Xxxxx... ”.

Astfel, Colegiul a statuat că constatările Inspecției procurorilor nu pot prevala actului procedural emis în cadrul unei cauze penale. Fapt ce exclude sancționarea disciplinară a procurorului Xxxxx Xxxxx.

Cu referire la pretinsa încălcare admisă de către procurorul Xxxxx Xxxxx manifestată în transmiterea cauzei penale nr.xxxxxxxx, pentru efectuarea în continuare a urmăririi penale organului de urmărire penală a Inspectoratului de poliție Xxxxxx în 2014, nu în volum deplin, se indică că nu au fost anexate la materialele procedurii disciplinare careva acte ce ar proba acest fapt. Din raportul inspectorului din cadrul Inspecției Procurorilor reiese că actele date nu au fost primite de către procurorul Xxxxx Xxxxx, ci prin rezoluțiile conducătorilor-șefi ai XXXXX din xx.xx.2008 și xx.xx.2009 au fost transmise direct ofițerului de urmărire penală Xxxxxx Xxxxx, pentru examinare în cadrul cauzei penale nr.xxxxxxxx.

În materialele procedurii disciplinare lipsesc careva acte confirmative că anume procurorul Xxxxx Xxxxx a fost responsabil de transmiterea cauzei penale în anul 2014 în adresa organului de urmărire penală al IP Xxxx Xxxxx.

În anul 2021 actele respective au fost depistate în arhiva XXXXX, urmare a inventarierii complexe a arhivei și camerei de păstrare a corpurilor delictive.

Colegiul a reiterat că angajarea răspunderii disciplinare este suspusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

Analizând probele administrate, audiind pe reprezentantul Inspecției procurorilor, și pe procurorul Xxxxx Xxxxx, Colegiul de disciplină și etică a constatat că procedurile disciplinare sunt neîntemeiate, sub aspectul comiterii de către procurorul Xxxxx Xxxxx a abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit. a) și e) din Legea cu privire la Procuratură.

Argumentele din contestație

Potrivit obiecțiilor înaintate în contestație de către inspectorul Xxxx Xxxxx, Colegiul de disciplină și etică nu a luat în considerație faptul că procurorul Xxxxx

Xxxxx defectuos a condus urmărirea penală în cauzele penale nr.xxxxxxxx, nr.xxxxxxxx, nr.xxxxxxxx, nr.xxxxxxxx, nr.xxxxxxxx, în care a dat dovadă de lipsă de interes în soluționarea cât mai rapidă a acestora, lăsându-le perioade îndelungate în nelucrare.

Inspecția procurorilor a stabilit și dovedit faptul că în ordonanțele de prelungire a termenului de urmărire penală în cauzele menționate supra, emise de către procurorul Xxxx Xxxxx, nu au fost indicate concret care anume acțiuni de urmărire penală urmau a fi efectuate, nici necesitatea, oportunitatea și timpul când urmează a fi efectuate.

Prin ordonanțele de prelungire a termenului de urmărire penală, care sunt formale, șablonate și neargumentate, anexate la procedurile disciplinare, Inspecția procurorilor a demonstrat cu certitudine faptul tergiversării nejustificate a urmăririi penale de către procurorul Xxxxx Xxxxx în cauzele menționate.

Reprezentantul Inspecției procurorilor susține că instanța disciplinară nu a luat în considerație faptul că conducerea defectuoasă a urmăririi penale de către procurorul Xxxxx Xxxxx în cauzele menționate, a avut ca consecințe compromiterea actului de justiție, încălcarea flagrantă a drepturilor procesuale a participanților în procesele penale.

Potrivit contestatarului, Colegiul și-a motivat hotărârea nr. x-xx/21 din xx.xx.2021 numai în baza declarațiilor procurorului Xxxxx Xxxxx, fără a da o apreciere materialelor sesizărilor și probelor administrate de Inspecția procurorilor în cadrul verificării sesizărilor.

În opinia Inspecției procurorilor în calitate de contestatar, Colegiul de disciplină și etică eronat a menționat faptul că, în caz de sancționare a procurorului Xxxx Xxxxx pentru acțiunile expuse supra, s-ar încălca principiul respectării independenței decizionale a procurorului.

Totodată, s-a indicat asupra faptului că procurorul Xxxxx Xxxxx conform atribuțiilor de serviciu era obligat să organizeze efectuarea mersului urmăririi penale și cercetării sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzelor pentru stabilirea adevărului, fapt omis de Colegiu.

Inspecția procurorilor a statuat că procurorul în Procuratura Xxxxxxxx, Xxxxx Xxxxx, a încălcat prevederile art. 52 alin. (1) pct. 3), 6) din Codul de procedură penală, iresponsabil a condus urmărirea penală, nu a verificat calitatea probelor administrate, nu a vegheat ca nici o persoană să nu fie urmărită penal, fără să existe indicii temeinici că a săvârșit o infracțiune, a încălcat dispoziția art. 6 alin. (3) lit. a), c) din Legea cu privire la Procuratură - procurorul este obligat să-și îndeplinească obligațiile de serviciu în conformitate cu Constituția, legislația Republicii Moldova și tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, să asigure respectarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului în exercitarea atribuțiilor sale, pct. 6.1.1., 6.2.1. și 6.2.3. din Codul de etică al procurorilor care stipulează că, procurorul trebuie să respecte legislația națională și internațională, actele departamentale, interdepartamentale și ale organelor reprezentative și de autoadministrare ale procurorilor; să-și exercite atribuțiile în mod independent, imparțial, onest, ireproșabil, dând dovadă de o înaltă ținută morală și maximă corectitudine și să contribuie la realizarea eficientă și efectivă a actului de justiție. Independența nu este un privilegiu sau o prerogativă conferită procurorilor în interes personal, ci o garanție a unei justiții echitabile, imparțiale și efective, care protejează interesul public și privat în societate;

în luarea deciziilor, inclusiv a celor discreționare, să acționeze în mod independent și imparțial în conformitate cu legea, respectând prevederile prezentului Cod și ale tuturor actelor departamentale și interdepartamentale.

Toate aceste încălcări constituie abateri disciplinare prevăzute în art.38 lit. a), e) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016 (*în vigoare de la 01.08.2016*), îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și încălcarea gravă a legii, fapt pentru care urmează a fi sancționat disciplinar.

Pozițiile părților în ședința Consiliului Superior al Procurorilor

În ședința Consiliului Superior al Procurorilor din xx.xx.2022, inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, Xxxxx Xxxxx, a susținut argumentele expuse în contestația depusă, solicitând casarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică **nr.3-58/2021 din 22.12.2021**, cu adoptarea unei noi hotărâri, conform prevederilor art.86 alin.(3) lit. b) din Legea cu privire la Procuratură, prin care procurorul Xxxxx Xxxxx să fie tras la răspundere disciplinară pe 2 sesizări.

De asemenea, în ședința din xx.xx.2022, Xxxxx Xxxxx a menționat că Inspecția a verificat asigurarea termenelor de urmărire penală în cauzele penale indicate și nicidecum fondul cauzelor. Respectiv a atras atenția la rolul pasiv al procurorului conducător pe aceste cauze și la încălcarea termenelor de urmărire penală, cu încălcarea art.19, 20, 254 și 259 din Codul de procedură penală.

Xxxxx Xxxxx și-a menținut poziția prezentată în referința depusă Colegiului de disciplină și etică, menționată *supra*.

Cu referire la cauza Xxxx Xxxxx, Xxxx Xxxxxx Xxxx Xxxxx a menționat că prima instanță l-a condamnat pe Xxxxx Xxxxx la 6 ani cu privațiune de libertate. Curtea de Apel a modificat hotărârea, dar judecătoria Xxxxx Xxxxx a scris opinie separată insistând asupra menținerii hotărârii primei instanțe. Curtea Supremă de Justiție a remis cauza la rejudecare la Curtea de Apel, unde alt complet de judecată l-a achitat pe Xxxxx Xxxxx.

Despre învinuirile referitoare la interviul publicat în "Xxxx" și obiecția că nu a reacționat împotriva procurorului ierarhic superior în privința căruia existau probe, Xxxxx Xxxxx a menționat că a întocmit un raport pe numele domnului Eduard Harunjen, neavând competență să pornească urmărire penală în privința aceluși procuror. Mai mult a atras atenția că Avocatul poporului, prin avizul său, a considerat că prin acest interviu procurorul Xxxxxx a fost supus unor răzbunări din partea angajatorului.

Ce ține de a 7-a procedură disciplinară, în care a fost învinuit că nu a remis materialele, procurorul a argumentat că în anul 2013 a fost modificat Codul de procedură penală, din competențele Centrului Național Anticorupție au fost excluse art.244, 248 din Codul penal, fiind modificată competența, motiv din care toate cauzele penale, inclusiv cele suspendate, centralizat au fost transmise prin ordonanță în teritoriu. În 2021 parvine de la IP XXXXXXXXO scrisoare că XXXXX, făcând inventariere în camera corpurilor delictelor, a depistat materialele de referință. Astfel a primit rezoluția să transmită aceste materiale la locul aflării cauzei penale, care era deja în gestiunea PCCOCS. Ca urmare a acestui fapt, domnul Ion Caracuian a întocmit sesizarea, învinuindu-l că a ținut aceste corpuri delictelor. Consideră că în sensul acestei sesizări, domnul Caracuian a „inventat” o nouă noțiune juridică - o încălcare disciplinară prelungită.

A mai menționat despre informarea inspectorului despre termenul de prescripție, motiv din care sesizarea nu corespunde formei și conținutului, însă Inspecția totuși a transmis sesizarea spre examinare Colegiului de disciplină și etică, constatând existența abaterilor disciplinare.

Ce ține de pretensele tergiversări ale urmăririi penale, la materialele procedurilor disciplinare se regăsesc dovezi că domnul Ruslan Popov, la acel moment - adjunct al Procurorului General, a solicitat dosarele aflate în gestiunea lui Xxxxx Xxxxx, deja în afara controlului efectuat.

Procurorul Xxxxx Xxxxx a atras atenția și asupra faptului că nu a condus de unul singur urmărirea penală în toate cauzele penale menționate, în pofida acestui fapt doar el din toți procurorii a ajuns să fie vizat în proceduri disciplinare.

Cu referire la insinuarea autorului sesizării și Inspecției procurorilor că ar fi constrâns pe procurorii Xxxxx și Xxxx să recunoască vina, a menționat că a fost scos de sub urmărirea penală, pe motiv că lipsește faptul infracțiunii, ceea ce exclude oricare altă răspundere, în cazul dat – cea disciplinară.

Titularii sesizărilor, Adrian Mircos, Ion Caracuian și Andrei Pascari nu s-au prezentat în ședința Consiliului Superior al Procurorilor pentru a-și expune pozițiile.

Aprecierile Consiliului Superior al Procurorilor asupra contestației

Analizând hotărârea contestată și materialele procedurii disciplinare prin prisma criticilor formulate de inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, [...], ținând cont de prevederile legale incidente, **Consiliul Superior al Procurorilor concluzionează asupra respingerii contestației** Inspecției procurorilor, cu menținerea hotărârii Colegiului de disciplină și etică **nr.3-58/2021 din 22.12.2021**, adoptată în privința procurorului în Procuratura Xxxxxxxx, Xxxxx Xxxxx.

Pentru motivarea soluției formulate vor fi expuse *infra* raționamentele de drept și de fapt, de care s-a condus Consiliul Superior al Procurorilor la adoptarea hotărârii pe acest caz.

Incidența cadrului normativ care vizează procedura disciplinară în privința procurorului Xxxxx Xxxxx se referă la următoarele:

- *Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură*

Art.6 alin.(3), conform căruia procurorul este obligat:

a) să-și îndeplinească obligațiile de serviciu în conformitate cu Constituția, legislația Republicii Moldova și cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte;

b) să respecte prevederile actelor cu caracter normativ adoptate în cadrul Procuraturii;

c) să asigure respectarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului în exercitarea atribuțiilor sale;

d) să respecte regulile deontologice ale procurorilor și să se abțină de la fapte care ar discredita imaginea Procuraturii sau ar afecta prestigiul profesiei de procuror;

[...]

- *Codul de procedură penală*

Articolul 1. Noțiunea și scopul procesului penal

[...]

(2) Procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

[...]

Articolul 19. Accesul liber la justiție

[...]

(3) Organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuțitului, învinutului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovățesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea.

Articolul 20. Desfășurarea procesului penal în termen rezonabil

(1) Urmărirea penală și judecarea cauzelor penale se face în termene rezonabile.

[...]

(3) Urmărirea penală și judecarea cauzelor penale în care sunt persoane aflate în arest, precum și minori, se fac de urgență și în mod preferențial.

(4) Respectarea termenului rezonabil la urmărirea penală se asigură de către procuror, iar la judecarea cazului – de către instanța respectivă.

[...]

Articolul 254. Rolul activ al organului de urmărire penală

(1) Organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului.

[...]

- *Codul de etică al procurorilor* (aprobat prin Hotărârea Adunării Generale a Procurorilor nr.4 din 27 mai 2016).

Pct.6 Procurorii se află în serviciul societății, sunt responsabili de conduita lor și au datoria ca prin fiecare acțiune și decizie să onoreze jurământul depus, respectând cele mai înalte standarde de etică și conduită potrivit următoarelor principii:

- supremației legii;
- independenței;
- integrității;
- imparțialității;
- profesionalismului;
- colegialității;
- transparenței;
- confidențialității;
- corectitudinii.

Procurorul trebuie:

6.1.1 să respecte legislația națională și actele internaționale la care Republica Moldova este parte, principiile judecării echitabile cum sunt prevăzute în articolul 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a

jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, actele normative ale Procuraturii, și ale organelor de autoadministrare a procurorilor;

6.2.1 să-și exercite atribuțiile în mod independent, imparțial, onest, ireproșabil, dând dovadă de o înaltă ținută morală și maximă corectitudine și să contribuie la realizarea eficientă și efectivă a actului de justiție. Independența nu este un privilegiu sau o prerogativă conferită procurorilor în interes personal, ci o garanție a unei justiții echitabile, imparțiale și efective, care protejează interesul public și privat în societate.

6.2.3 în luarea deciziilor, inclusiv a celor discreționare, să acționeze în mod independent și imparțial în conformitate cu legea, respectând prevederile prezentului Cod și ale tuturor actelor departamentale și interdepartamentale;

- *Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale*
Art.6 Dreptul la un proces echitabil

Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa [...].

Analizând actele și lucrările prezentei proceduri disciplinare, Consiliul Superior al Procurorilor constată că în acțiunile procurorului Xxxxx Xxxxx nu au fost stabilite încălcări ale acestor prevederi.

În opinia Consiliului Superior al Procurorilor, pe caz, concluziile formulate în hotărârea Colegiului de disciplină și etică sunt întemeiate și la emiterea acestora s-a ținut cont de toate circumstanțele speței.

Respectiv, contestația depusă este neîntemeiată, or, argumentele prezentate, raportate la verificările disciplinare efectuate, sunt în măsură să combată poziția adoptată pe caz de către Inspekția procurorilor.

Potrivit doctrinei și jurisprudenței în materia răspunderii disciplinare, s-a stabilit, cu valoare de principiu, că abaterea disciplinară reprezintă încălcarea cu vinovăție de către persoană a îndatoririlor corespunzătoare funcției pe care o deține sau a normelor de conduită profesională prevăzute de lege (*Hotărârea Curții Constituționale nr.24 din 14.09.2016, §73*).

Având în vedere circumstanțele enunțate, este incontestabil că angajarea răspunderii disciplinare se circumscrie testului îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, aspecte care urmează a fi analizate inclusiv și prin prisma gradului prejudiciabil al abaterii comise.

Pentru ca soluția să îndeplinească exigențele de motivare corespunzătoare, Consiliul Superior al Procurorilor a supus analizei minuțioase circumstanțele din procedura disciplinară, dovezile administrate, declarațiile părților, aspectele criticate în contestație și a raportat situația de fapt la normele de drept incidente cazului, potrivit cărora pot atrage răspunderea disciplinară numai acele erori ale normelor de procedură care au un caracter evident și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.

În concluzie, ținând cont de toate argumentele expuse *supra*, se constată că faptele lui Xxxxx Xxxxx, care fac obiect al prezentei proceduri disciplinare, nu constituie abatere disciplinară.

Subsidiar, cu titlu de informare, se reține că, pe parcursul activității în organele Procuraturii, Xxxxx Xxxxx a fost încurajat în serviciu de 5 ori, în anul 2018 fiindu-i conferită Insigna „Eminent al Procuraturii”. Sancțiuni disciplinare nu i-au fost aplicate.

Pe cale de consecință, Consiliul Superior al Procurorilor consideră că se impune respingerea contestației Inspecției procurorilor, cu menținerea hotărârii Colegiului de disciplină și etică **nr.3-58/2021 din 22.12.2021**, adoptată în privința procurorului în Procuratura Xxxxxxxx, Xxxxx Xxxxx, pe motiv că nu a fost comisă o abatere disciplinară.

În contextul expus și în temeiul art.70 alin.(1) lit. f), art.77, art.86 alin.(3) lit. a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, Consiliul Superior al Procurorilor-

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge contestația Inspecției procurorilor, cu menținerea hotărârii Colegiului de disciplină și etică **nr.3-58/2021 din 22.12.2021**, adoptată în privința procurorului în Procuratura Xxxxxxxx, Xxxxx Xxxxx.

2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, www.csp.md, directoriul *Hotărâri*.

3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată în temeiul art.191 din Codul administrativ, în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea acesteia.

Membrii Consiliului Superior al Procurorilor:

№	Prenume și Nume	Semnătura
1.	Dorel MUSTEAȚĂ	<i>semnat</i>
2.	Sergiu LITVINENCO	<i>semnat</i>
3.	Ceslav PANICO	<i>absent</i>
4.	Inga FURTUNĂ	<i>semnat</i>
5.	Andrei ROȘCA	<i>semnat</i>
6.	Constantin ȘUȘU	<i>semnat</i>
7.	Eduard VARZAR	<i>semnat</i>
8.	Lilia POTÎNG	<i>semnat</i>
9.	Svetlana BALMUȘ	<i>semnat</i>
10.	Andrei CEBOTARI	<i>semnat</i>

**Președinte al Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Angela MOTUZOC

